

засадах духовності, моральності, толерантності, створення умов для її інтелектуального, культурного та фізичного розвитку, реалізації науково-технічного та творчого потенціалу. Таким чином, патріотичне виховання – один із найголовніших пріоритетів молодіжної політики в Україні.

Оскільки патріотичне виховання пронизує всі сторони нашого життя: соціальну-економічну, політичну, духовну, правову, педагогічну, спирається на освіту, культуру, історію, державу, право, то, на думку О. Сухомлинської, «до громадянських якостей належать: любов до свого народу, краю, вітчизни, толерантність, демократизм, громадянська свідомість, громадянська гідність, громадянський обов'язок, громадянська відповідальність, громадянська мужність, громадянська діловитість, працелюбність, повага до законів держави, чужої думки...».

Засвоєння патріотичних цінностей і норм є тривалим процесом. На сьогодні рівень масової культури населення досить низький. Зарубіжні фільми часто пропагують західну систему цінностей, виховуючи в молоді культ споживацтва, прагнення до насолоди, уседозволеності. Рівень мовної культури населення також знизився. У діалогах молодь використовує значну частину іншомовної лексики, сленг. Вочевидь, це пов'язано з тим, що художню літературу витіснили сучасні інформаційні технології. Тому важливим аспектом занять із «Української мови професійного спрямування» є комунікативні норми, тобто культура спілкування.

Отже, патріотизм – духовна зрілість особистості, усвідомлення нею безперечної цінності своєї батьківщини.

Одержано 27.04.2019

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА
ФАКУЛЬТЕТУ № 1**

УДК 316.4.051(477)

Едуард Олександрович МУЗИЧУК,
студент Ф6-17-1 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат історичних наук, доцент Логвиненко І. А.

НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ УКРАЇНИ. МИНУЛЕ ТА СЬОГОДЕННЯ

Герої... Від Петра Сагайдачного до Володимира Івасюка, від Лесі Українки до Ліни Костенко, від великих поетів Франка та Шевченка до могутнього духом та віртуозного словом Василя Стуса. Ці славетні постаті з української історії та нашого сьогодення наглядно доводять нам той факт, що в кожному сторіччі, на кожному етапі вітчизняних минулого та сучасності, завжди були

люди з великої літери. Ті, чий героїзм, мужність та звитяга захоплювали дух, назавжди закарбувалися в пам'яті та стали яскравим прикладом для майбутніх поколінь.

Великі київські князі, засновники Київської Русі. Держави, що в часи свого найбільшого розквіту простягалися від Балтійського до Чорного моря, мала міцну, визнану усією Європою армію та доволі розвинену для свого періоду економіку. Базувалася вона перш за все на торгових відносинах, що існували як між Київською Руссю та іншими державами того часу, але перш за все між удільними князівствами всередині самої Русі. Про князів київських, про їхнє життя, досягнення й звитяги було чимало свідчень. Військові походи грізного князя Святослава, епохальне хрещення Русі князем Володимиром, золоті часи розквіту та могутності часів правління Великого київського князя Ярослава Мудрого. Деякі з таких детальних та цікавих описів були написані зокрема Нестором літописцем. Однією з найталановитіших особистостей свого часу.

Період козацької доби в Україні недарма вважається часом народження вільної української думки. Існування та розквіт державності та самостійності на Січі є доказом становлення вітчизняної незалежності у початковому її стані. Вічне, нестерпне прагнення українців до своєї власної держави. Сильне бажання позбутися імперських оков та жити щасливо і вільно, змушували багатьох наших чоловіків тікати з-під панського ярма та з-під царського чобота. Опиняючись на мальовничих, необжитих землях вони неодмінно створювали союзи та вступали до козацтва через природну необхідність захистити себе і своїх близьких. Воєнні подвиги Дорошенка та Сагайдачного, їх дивовижне вміння збирати навколо себе небайдужих людей та вести їх у бій були оспівані у фольклорі. Також заслуговують уваги постаті на кшталт Дмитра «байди» Вишневецького чи Костянтина Острозького. Незважаючи на свої безмежні статки, вони не забували про людей, які їх оточували. На власні кошти вони будували міста, школи, навіть академії. Також пам'ятаючи про необхідність зміцнення української державності та захисту від зовнішніх ворогів, Вишневецький та Острозький будували численні фортеці на окраїнах тогочасних поселень.

Особливе місце у пам'яті кожного українця займають ті, чий поеми, вірші, філософські твори стали духовним збагаченням та душевною насолодою для усіх поколінь. Сковорода, Шевченко, Драгоманов, Котляревський, Леся Українка, Коцюбинський, Гоголь, Лисенко, Франко. Ці велетні української думки стали першопрохідцями у своїй справі. Їхній вклад в українські: історію, мову та літературу важко переоцінити. Філософські трактати Сковороди, вірші Шевченка, «Енеїда» Котляревського, п'єси Лисенка. Ці дивовижні здобутки вільної, талановитої української думки назавжди збагатили нашу культуру, та окреслили шлях українців до світлого й щасливого майбутнього.

Впродовж минулого століття український народ натерпівся чимало страждань. Дві жакливі світові війни, та майже 70 років радянського тоталітаризму вбили, знищили, скалічили мільйони життів. Репресивні уряди царської

Росії, нацистської Німеччини та Радянського Союзу занапастили долі усієї української нації. Проте і в такі жакливі часи серед наших співвітчизників знайшлися ті, які незважаючи ні на які перешкоди йшли до своєї мети, проявляли у собі найкращі риси людського характеру. Харизматичний лідер ОУН і УПА Роман Шухевич, талановитий письменник Іван Багряний, легенда хірургічної справи Микола Амосов, головний ідеолог української літератури 20-х Микола Хвильовий. Окремої уваги заслуговують могутній духом та віртуозний словом Василь Стус та «совість нації» Ліна Костенко. За національними героями минулого століття, слідом прийшли українські герої сучасності. Багато хто вважає своїм кумиром принципового журналіста Георгія Гонгадзе та рок співака Святослава Вакарчука, який збираючи своїм співом мільйони людей з усього світу, ще й безмежно подобається оточуючим тим що має власну громадянську позицію і постійно її демонструє. Такі вже вони, герої минулого та сучасного. На них поклала і покладає свої надії, вважає своїм взірцем уся українська нація.

Одержано 12.04.2019

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ФАКУЛЬТЕТУ № 2**

УДК 070:82.0

Вікторія Андріївна БОРОВЕЦЬ,
курсант групи Ф2-103 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Перцева В. А.

ФЕНОМЕН МЕРЕЖЕВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Інтернет впливає на найрізноманітніші сфери діяльності. Однією з таких культурних сфер є і література. На початку свого існування *мережева література* – це переважно результат творчості авторів-початківців, що писали тексти невисокої якості для відповідної читацької аудиторії.

Сучасну *мережеву літературу* цілком можна розглядати як особливий художньо-культурний простір, у якому утворюються свої специфічні тексти, зі своїми законами і правилами. Можна виділити низку властивостей, які характеризують мережеву літературу як особливий культурний феномен: допустимість самостійно переходити від одного текстового фрагменту до іншого, можливість творчої участі у написанні тексту усіх охочих, можливість автоматично обробляти й інтерактивно переглядати текстову інформацію тощо. Дуже часто в літературі соцмереж художній текст поєднується з візуальними й звуковими образами. Найбільш популярними у мережі стали такі літературні жанри, як дорожні нотатки, спогади, літописи.